

obrodili. Najti je pri nas dosti hiš, ki niso v šestih letih toliko vina dobile, ko samo letos.

Ker je bil september prav ugoden, je tudi upati, da bo kapljica dobra, gotovo boljše od lanske. — Cena se suča okoli 5 fl. vedro. Šentpetrsko vino bo gotovo dražje, Virštanjsko ceneje. Vsekako bi se splačal trud vinskim kupcem, ko bi se podali v naš sicer oddaljen kraj po vina.

V Kozjem na primer je na prodaj mnogo dobrega vina; ubogo zadolženo ljudstvo bi ga prav rado oddalo, pa tujih kupcev ni, domači pa se nočejo prenaaglit.

Iz celjskega okraja. (Vinski in poljski pridelek.) Okoli Celja, Vojnika, Dobrne, Novecerkve in Frankolovega so le nekteri vinogradniki več pridelali kakor lani, večina pa manj, ker je trojna uima: mraz, smod in toča desetino letos pobrala. Polovnjak se ceni 30—40 gld., pa kupcev je malo, ker se je z Ogerskega dobre kaplje obilno in po ceni nadjati.

Za vsakdanji živež se je — hvala Bogu — pri nas vsega precej obilno pridelalo, le za denar bo huda, ker še to, kar ima kmet za prodati, prave cene nema.

Od zgornje Pesnice 25. okt. (Vinska letina.) Trgatev je tukaj sploh dokončana, vreme je bilo vseskozi lepo, vinska letina je pa ena najslabših, kar pomnimo. Pridelalo se je sploh na oralu komaj za eden polovnjak. Kar dobroto zadeva, bo tudi slabeje vino od lanskega, meri namreč 15—16 stopinj sladkora, lani pa 16—17. Cena mu je okoli 80 gld. štrtinjak, pa kupcev ni, tako da marsikter zdihuje, ki bi svojo malenkost rad prodal, ker je za denarje silno trdo. Rani mraz, (26. in 27. t. m. na oknu — 1) zopet nič dobrega ne obeta za prihodnje leto, tako ljudje sploh govorijo; dobro bi menda bilo, da bi saj brajde se v jesen obrezale, dobro pokrile in zavile.

Od zgornje sv. Kungerte 25. okt. (Nov zvon.) Veliki zvon nam je bil lani na dušno nekoliko napoknil, letos pa 2. febr. je celó počil. Zvonenje je bilo neprijetno in zamolklo, zato občna žalost in zdihovanje. Kako veselje je toraj prešinilo vsakega farmana srce, ko se je preteklo nedeljo 18. t. m. novo preliti zvon iz visoke line jarno in milo zglasil in na novo oživiljen farmane veselo pozdravil! Prelil ga je g. Dencl, zvonar v Mariboru; pred je bil težek 14 cent. 30 funt., zdaj pa tehta 17 cent. 40 funt. Svojega mojstra časti, ker ima prav jarn in čist glas. Kupili so ta zvon farmani l. 1841, sedaj ga je dala cerkva na svoje stroške preliti in povekšati; blagoslovili so ga v Mariboru 17. t. m. stolni prošt, prečast. gosp. Sorčič. Drugi dan se je zbralo veliko ljudstva od vseh krajev, ter je bil zvon z lehkoto in brez vse nevarnosti in nezgode obešen.

Iz Cerkovec 26. okt. (Pobalinska razbrzdanost in divjost.) V Cerkovcah, znanem kraju ubijavcev in ponočnjakov, se je preteklo nedeljo 25. t. m. strašno hudodelstvo zgodilo.

Namesto k večernicam se podajo malopridnih starišev sinovi v krčmo. Imeli so, kakor je že od nekečaja v tej fari navada, sè seboj morivno orožje. Proti večeru se med seboj stepejo ter se začno z noži klati, z vilami in sekirami pobijati. Malopridnežev eden udari drugega z sekiró po glavi, mu jo razplati, da se možgani razletijo. Ranjeni hitro potem svojo dušo izdahne. Bil je, kakor se čuje, tudi malopridnež, sin slabega, zapravljivega očeta in že večkrat v takih pobojih. Kakor živel, je tudi umrl. Nesrečnež je že božjo sodbo prestal, morilce njegove pa čaka zaslužena kazen. Se več drugih je ranjenih, pa ne tako nevarno. Svoje dni je cerkovška fara dobro slovela in je bila tudi srečna. Sedaj je vsako leto nesrečna po ognji in toči ter se vsako leto godijo poboji. To je sad slabih starišev, njih brezskrbne izreje; največ pa sedanjega liberalizma, ki se je tudi med kmete vrinul.

Pristavek vredništva. Ne bi li skrajni čas bil, da se poštenjaki med Poljanci začno posvetovati, kako razuzdanosti in surovosti v okom priti? Treba pred vsem poduka odrasli mladeži in tudi možem, izmed katerih se rekrutira Seidl-Brandstetterjeva garda pri volitvah. Poduk v cerkvi ne zadostuje več v sedanjem zbeganem času; ako še kaj premore, so društva, brez katerih se proti liberalizmu in razbrzdanosti ničesar ne opravi. Policija zamore le lumpe loviti in kaznovati, poštenih ljudi pa ne more vzrejati. To je delo cerkve in štarišev, ki pa morajo večkrat v dotiko priti in se lepo razgovarjati.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Vlada je odločila, da se bodo deželni zbori zanaprej v spomladi m. aprila namesto jeseni sklicavali. To je prav, kajti imajo mnogi poslanci na jesen doma dovolj opravka, iz druge strani so pa morali dozdej dež. zbori v jeseni na vso sapo delati, da jih državni zbor ni dotekel. Nasledek tega je bil, da se je mnogo poslov od ene sesije v drugo zavlačevalo.

Minister Stremayr si je te dni skušal, kakošen sad da liberalizem pri študentih rodi. Nedavno je profesorjem na vseučiliščih na srce polagal, da naj bolj pridno svoje ure držijo in pri preskušnjah bolj natančni bodo. To je profesorjem kakor študentom v nosove kadilo. Ko je toraj vpričo ministra Stremayra te dni inštalacija novega rektorja na Dunaju bila, je rektor rahlo ministra grajal, kar je študentom povod dalo, da so — ministra zasramovali. Ko je namreč vstal ter hotel govoriti, začeli so mladeniči sikati in kričati: „Niedersetzen!“ Po končanej inštalaciji so ga zopet s sikanjem in grdim „pereat!“ (konec ga bodi) iz sobane spremili. —

Česko. Volitve v drž. zbor so za zdaj zopet končane in — vladna ustavaška stranka ima nekoliko tolažbe in veselja. Izmed 33 poslancev so namreč trije mladočehi zmagali: dva

kmečkih občinah, eden pa v mestni skupini, dr. Jul. Gregor, zoper grofa Klam-Martiniča pri ožji volitvi. Ta zmaga bila je le mogoča, ker so se mladočehi z ustavaki proti Klam-Martiniču zavezali. — Veselje ustavakov, da so vsaj 3 mladočehi voljeni, pa utegne vendar le kratko biti, ker ti terdijo, da v drž. zbor ne gredo.

Tirolsko. V nedeljo 25. t. m. se je v Inšpruku velikanska cerkvena svečanost slavila. Podoba Matere Božje presv. srca je bila namreč z dragoceno krono venčana. Opravljal je sv. službo nadškof in kardinal Solnograški, kteremu je asistiral 9 škofov in 8 prelatov. (Tudi naš mil. knezoškof bili so navzoči). S procesijo šlo je kakih 30.000 ljudi. Le deželnih strelecov ni bilo, ker liberalni župan ni dovolil, da bi bili s puškami prišli!

Na Ogerskem se je v saboto zopet začel državni zbor in predsednik je poslance lepo opominjal, da naj složni bodo, ker je strašno veliko dela.

Vnanje države. Črnagora. V Podgorici, turškem mestu na Arbaneškem, so pred enim tjeonom zopet Turki zdivjali in 20 Črnogorcev, med njimi tudi nekega arhimandrita (duhovnika) pobili. Bil je sejem in eden turških podložnikov ubije nekega Turčina. Naenkrat se raznese po sejmu glas, da je Črnogorec Turka ubil. Divja turška drhal plane nad uboge Črnogorce, ki so bili brez orožja, in zgodi se velika nesreča. Le malo Črnogorcev je živih odletelo in ko doma razglasijo, kar se je godilo, je bil ogenj v strehi. Hoteli so kar na Turka planiti, pa knez jih je pomiril ter obljubil ostre preiskave pri Turkih in zadostenja.

Slovensko slovstvo.

K. Ravno kar smo prebrali knjižico, ki je te dni v „narodni tiskarni“ na svetlo prišla pod naslovom: „Jožef Rozman, kn. škof. konzist. svetovalec itd. — Izgled pravega dušnega pastirja in krščanskega rodoljuba“. Spisal Ivan Skuhala, kaplan konjiški. — Knjižica popisuje življenje rajnega nadžupnika na 61 straneh deloma z njegovimi besedami, ker je blagi mož v kroniki konjiške fare z otroško priprostostjo in odkritosrčnostjo svoje življenje popisal blizo do časa, da je v Konjice prišel, in po izgledu sv. Avgušтина tudi svojih slabost ni zamolčal. Pridjano je prediga, ki so jo č. g. korar Fr. Kosar pri pogrebu imeli, in lepa pesem žalostinka, ki so jo č. g. župnik J. Virk za osmino pogreba zložili. — Bodi g. pisatelju za njegov trud srčna zahvala, prijateljem rajnega pa pri čitanju obilna tolažba! Knjižica je na prodaj pri g. pisatelju v Konjicah po 30 kr. Ker se je le 500 iztisov posnelo, naj se podviza, kdor je želi imeti.

Razne stvari.

(Domača obrtnija.) Prav veselo je, kar piše

„Laib. Ztg.“ o delovanju zvonarnice Samassove v Ljubljani. Prilicno smo — pravi — zopet videli pri tukajšnjem c. k. zvonarju, gospodu Albr. Samassi velik zvon, 46 centov težek, ki je z drugimi 3 zvonovi namenjen za farno cerkev v Idriji. Delo je zopet izvrstno. Kakor dalje čujemo, so odposlani bili pred nekaj dnevi trije soglasno ubrani zvonovi v Dijakovar na Slavonsko, ki bodo kinč novi, od škofa Strossmayerja postavljeni velikanski stolnici. — Te dni odpotoval je g. Samassa v Vadoviče na Gališkem blizu Krakove, kamor je bil poklican, da se za nove zvonove pogodi. — V tem se pač vidi sijajno priznanje naše domače, slavno znane firme, da se ji iz tako daljnih krajev naročila pošiljajo, ko je vendar družih zvonarnic bližej.

(Služba gimn. ravnatelja v Celju) se je zaradi nekega „formalnega“ pregreška vnovič razpisala. V zraku šumi glas, da ni misliti na to, ka bi pošten Slovenec, naj si je še tako izvrsten, to službo dobil. — Tako poročevalec. Mi pa dostavljamo, da to — nič novega v Celju ni.

(Tu ga imate — mladega čuka!) V dopisu z Ljutomera se neki mladič v „Narodu“ hudeje nad tem, da se podučiteljske službe samo v „Gr. Ztg.“ in — „mariborskem G.“ razpisujejo, ko vendar — veli mladič — za podučiteljska mesta na Štajerskem le samo kranjski, koroški in goriški učitelji (!) prositi zamorejo. Tej bahariji pristavlja mladič opazko, da bi glavar moral poslati razpise takim listom, ki se po vsem Slovenskem beró. — Vprašamo tega čuka: Ali ni tudi štajerskim podučiteljem dovolj, ako se jim ponuja po 560 in 440 gld. s zboljškom 50 gld. na leto, da se bahajo, češ, za to plačilo zamorejo le kranjski, koroški in goriški učitelji prositi! — Pazite, da se vam prevzetnežem krušnik bolj visoko ne privzdigne! Vprašamo mladega čuka drugič: Ktere slov. novine berejo učitelji vseh omenjenih dežel? „Slov. Učitelja“ gotovo ne, ker se je nedavno sam pritoževal, da ga niti v celjskem okraju ne marajo. „Narod“ se tudi bahati ne more, da ga obilno povsod čitajo, sicer bi ne imel 15.000 gld. dolga. Če pa „liberalni“ učitelji in podučitelji „Gospodarja“ malo beró, kakor pravi mladič z Ljutomera, ni temu „Gosp.“ kriv, ampak pokvarjeni okus taciš šupeljakov, kakor je ljutomerski čuk; g. okr. glavar pa tudi za to ne more, da najde v uradnih izkazih pri „Gospodarju“ primeroma največ naročnikov! Nič vam zavid ne pomaga.

(Samoumor.) Dnč 23. t. m. se je pri Hitenbrenerju v kamški srenji vincar J. Lešnik s svilnatim robcem na nekem drevesu obesil. Vzrok ni znan in po najnovejših zaukazih tudi zdravniške preiskave ni bilo. Župan g. Seidl je kar gospodu župniku ukazal, da se mora po navadi pokopati. Ker pa ni vzrok samomora znan, se tudi na v a d n i cerkveni obredi nise vršili, kar je Seidlna grozno razkačilo. Prav za prav bi se pa le nad